

S V E V I A S V P E R I O R,

58

quæ olim

A L L E M A N N I A.

Suevia.

Vi Germaniæ Imperium in circulos divisorunt, hunc Sueviæ ordine quartum fecere. Sueviam olim regnum fuisse ex historiarū monumentis confat. Deinde in Ducatum redactum. Hodie vero nemo Germaniæ Principum Ducis Sueviæ titulo ornatur. Sub multis quippe Principibus divisa est. Pars domui Austriae jure hereditario accessit. Dux Wirtenbergensis plurimā partem occupavit. Multæ in ea sunt civitates liberæ & Imperiales, multæ quæ Ducibus Bavariæ parent. Hujus gentis tanquam nobilissimæ & antiquissimæ in Germania nemo veterum scriptorum non meminit. Ad Albim & Suevum fluvium eam olim habitasse ex Ptolemaeo, Strabone aliisq; auctoriis liquet. Hodie Germaniæ suprema portio est, ad Alpum enim Iuga pertinet. Dividitur in Superiorem & Inferiorem. Superiorē præfens tabula exhibet. Dicta fuit specialiter Allemannia, à lacu Lemanno, uti opinio est. Complectitur enim quicquid olim Rhæti Vindelicique possederunt. Ab Septentrione Danubio clauditur, ab Oriente Lyco fluvio, vulgo *der Lech*, à Meridie Alpibus Suevicis, ab Occidente Lacu Acronio, sive Brigantino aut Bodanico. Lacus hic amplissimus est, Sueviam ab Helvetia dirimens, longus sex septemve millaria Germanica, latus duo circiter, at inter *Rofebach* & *Buchorn* tria millaria latitudine explet. Est autem Lacus hic duplex, Superior & Inferior. Superior à Lindavio incipit & ad arcem excurrit *Podmen*, unde lacum Podamicum dictum volunt, & corrupta nonnihil voce *Podmenzee*, unde post fluxerit, *Bodenzee*. Aliis tamen libet Bodenzee dici à profunditate & immensa altitudine. Inferius mare, quod à Costnitz principium capit, exiguum admodum est, & à Cella vicino pago *Cellerzee* vocatur. Veteres Lacum Venetum appellantur. Rhenus medium hunc lacum transit, exonerantque in eundem sè aquæ plurimæ undequaque illabentes, quibus æstivo tempore lacus auctior fit solito, parem semper servans aquarum limpiditatem. Régio lacui circumjecta frugifera admodum est, pagis, arribus, urbibusque in ripa conspicuis insignitâ. Quatuor inter eas Imperiales sunt: *Costnitz*, *Vberlingen*, *Lindau* & *Buchorn*. Visitur hic utbs & Comitatus Bregentz, unde Lacui Brigantino nomen. *Lindoia* sive *Lindavium*, vulgo *Lindau*, oppidum Imperiale, situm in insula Acronii lacus, aquis undique & fluëtibus circundatum,

Germania.

*Eius divi-
fia.*

*Superioris
fines.*

*Lacus Bri-
gatinus.*

*Boden-zee
vulgo.*

Vibes.

Lindav.

nulla sui parte continentem tangens, nisi ubi läpideo ponte, qui ducentos nonaginta passus in longitudine habet, terra annexatur. Locus est amoenus admodum & salubris, ventis quibusvis pervius, aquam fontanam, agrum circum fertilem, necnon omnia ad viëtum necessaria suppeditans. Ædificiis adhæc splendidis ornatur, nulli non negotiatorum generi opportunus, natura validus, adversus inopinatas hostium irruptiones tutus; in cuius Occidentaliori, haud minor ambitus, adhuc magna vinearum copia colitur, & spatium illud mœnibus & fossa, dubius que tum portis, tum subliciis pontibus ab opido discretum. Insula nomen ex antiquo etiam obtinet, in quo hodie pescatores solum nariumque architecti, & qui textrina vivunt, habitant. *Buchorn* oppidum exiguum est, cui aliae *Buchwaldt*, quæ hucusque se extendit. Huic ex adverso jacet *Arbon*, Latinis *Arbor felix*, ubi Romani castra posuerunt adversus Allemanno. Nec longe hinc abest oppidulum *Romishorn*, quæ se forma cornu terra in mare contorquet. *Vber-* *Vierlingen.*

Buchorn.

Iller.

Fluvius

Iller.

Ribes.

Montes.

Ribes.

Ribes.